

KIRJA-ARVIO

NIINA RITA: Talven reunalla jääkauden mittainen kevät

(Kustannus HD 2024)

Sanna Aavaluoma *Perhepsykoterapian kouluttajapsykoterapeutti, integratiivinen ja psykoanalyttinen paripsykoterapeutti, psykoseksuaaliterapeutti*
posti@suhteessa.fi

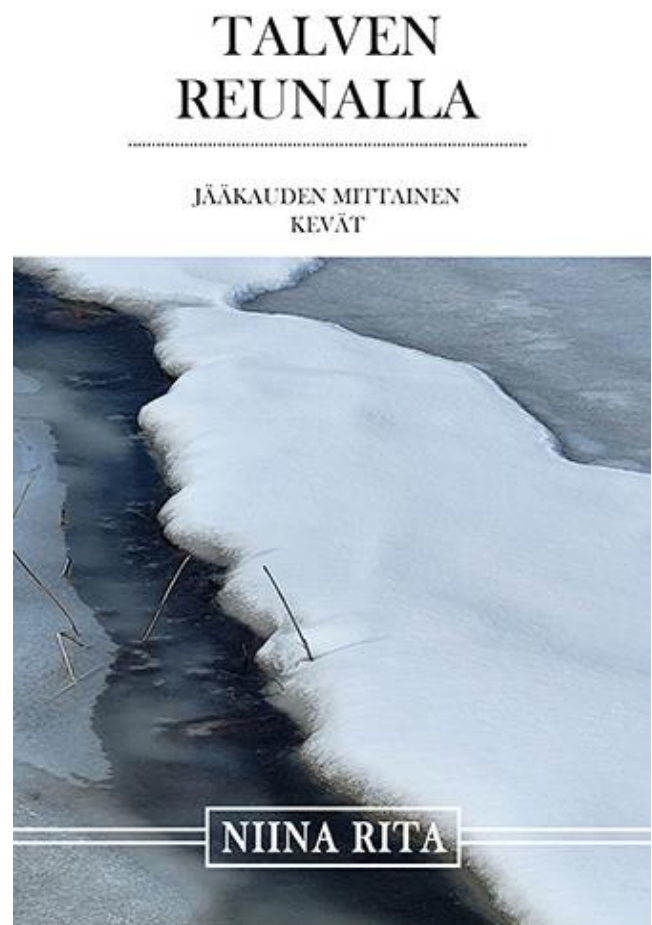
Niina Ritan esikois-runoteos *Talven reunalla jääkauden mittainen kevät* on kuvaus kasvusta ja kypsymisestä, jonka lopputulema jää avoimeksi - kuten elämäkin.

Kirja jakautuu viiteen osioon:

- *Minän uloshengitys,*
- *Irto-kappaleena,*
- *Kesän varjossa lepää ihminen,*
- *Saaressa sekä*
- *Uusintanäytöksissä ja niiden jälkeen.*

Kirjan takakansitekstissä puhutaan kiihtyvää muutoksesta, parisuhteen eskaloituvasta kauhusta ja vääjäämättömästä.

Miten niitä voisi ymmärtää paripsykoterapian näkökulmasta? Mikä on parisuhteessa vääjäämätöntä? Kiihtyvä muutos? Pettymys? Julmuus? Ero? Vaiko sittenkin eriytyminen ja mahdollisuus uuteen?

Ihmisen psyykkinen kasvu ja kehitys on päättymätön prosessi. Parisuhde tarjoaa sille alustan, jossa puolisoiden kasvu ajoittain aiheuttaa kiihtyvää muutosta heissä itsessään, mutta myös heidän suhteessaan. Alkavassa parisuhteessa puoliso nähdään omien toiveiden ja tarpeiden värittämänä. Alkurakkaus sokaisee silmät kuin valo heijastava lasipinta. Puolisoon kohdistuvat odotukset estävät näkemästä hänet sellaisena kuin hän on. Alkurakkauden illuusioiden purkautuessa puoliset alkavat vähitellen nähdä toisensa totuudellisemmin. Illuusioiden putoavat puolisoiden yltä kuin pirstoutuvat lasikuvut, joiden sirpaleista heijastuva valo kirvelee silmiä. Kun kyky nähdä palautuu, toisesta alkaa paljastua puolia, joita ei haluaisi nähdä. Toinen ei olekaan enää vain ihana, vaan peilaa itsessä sietämättömiä ulottuvuuksia. Pettymys on vääjäämätön. *Uloshengityksen* julmat sanat satuttavat ja jäädyttävät lämpimät tunteet. Alkaa suhteen talvi, jossa jokin kuolee. Suuri pakkanen jäädyttää alleen maatuvaan odottamaan uuden kevään myötä sen muuttumista maan uudeksi ravinnoksi. Joskus uuden syntyminen on niin hidasta tai tuskallista, että kylmyyden kesto tuntuu jääkauden mittaiselta. Se voi merkitä eroa tai kivun kautta suhteessa uuden avautumista.

Ihmisen päättymätön kasvu ja kehitys saa aikaan kriisiytymistä, jota parisuhteessa voi kutsua jääkaudeksi. Kriisit kuuluvat elämään ja parisuhteeseen, joissa hitaasti itävä on vielä arvoitus. Toiseen sijoitettujen itsen puolien paljastuminen voi herättää kokemuksen *irrallisuudesta* ja yksinäisyydestä. Roudan sulaessa maasta nousee esiin uutta kasvustoa ja uusia kukintoja. *Kesä* tarjoaa mahdollisuuden levätä. Sovinto itsen kanssa saa yksinäisyyden kääntymään itsekseen oloon, itseen uudelleen tutustumiseen ja yksityisen tilan, oman *saaren* löytämiseen. Se voi merkitä eroa tai halua tutustua toiseen uudelleen.

Uusintanäytökset kertovat vanhojen toimintatapojen alttiudesta toistua. Muutos ja luottamus uudenlaiseen hyvään vaativat aikaa ja toistoja. Niin samassa tutussa parisuhteessa kuin eron jälkeen uudessa suhteessakin kohtalo, tiedostamaton halu ymmärrykseen, johdattaa meidät kellariteattereiden esityksiin. Mieleemme kellareihin säilötyt suhdekokemuksemme etsivät uusia näyttämöitä tulla tulkituiksi uudella tavalla. Se voi merkitä suhteen jatkumista, päättymistä tai uuden alkamista. Parisuhteissamme voimme joko toistaa vanhoja kivuliaita näytelmiä tai luoda uusia käsikirjoituksia.